Ik wil starten met u te melden dat ik vanuit mijn professie mag worden beschouwd als ter zake kundige op het vlak van natuur. Daarmee kijk ik soms net met een andere bril naar mijn omgeving dan bijvoorbeeld mijn buren of andere onwonenden dat doen. Zo heb ik als omwonende ook het perceel en de herontwikkeling van Hoge Neerstraat 2 beoordeeld.

Het huidige perceel vormt een afwijkend stukje habitat in onze woonwijk. Het is een perceel waar de natuur net wat meer vrijheid, ruimte en rust heeft gekregen. Zie het als een kleine oase in een verder relatief groen ogende wijk. Zo'n oase kan ontzettend waardevol zijn voor de biodiversiteit van een woonwijk. Verschillende soorten kunnen zich hier terugtrekken, denk aan de egel of verschillende vogelsoorten die je niet in elke tuin aantreft. Ook wordt zo'n perceel vaak gebruikt als een stapsteen (een soort tussenstation) in een groter netwerk waarbinnen de natuur zich verspreid over de stedelijke omgeving.

Dat ook hier sprake is van een meerwaarde voor de biodiversiteit van de wijk blijkt wel uit het feit dat verschillende mensen uit de wijk meerdere waarnemingen hebben gedaan van rode eekhoorn. Een soort die ik zelf vorig jaar nog heb waargenomen op een perceel van vergelijkbare omvang op korte afstand van dit perceel langs het fietspad in noordelijke richting. Deze soort is beschermd middels de Wet Natuurbescherming. Het opzettelijk doden of verwonden van deze dieren en zelfs ook het vernielen van hun functionele leefomgeving is niet toegestaan.

Alleen al op basis van de rode eekhoorn heb ik moeten constateren dat het uitgevoerde ecologische onderzoek inhoudelijk tekort schiet. De onderzoekers zijn ongetwijfeld niet op de hoogte van de waarnemingen van mijn buurtgenoten of van mij, maar hadden desondanks de rode eekhoorn wel moeten noemen in hun onderzoek. Een korte blik op een publiekelijk toegankelijke site met vrij verkrijgbare informatie over verspreiding van beschermde soorten laat zien dat er de afgelopen 10 jaar meerdere gevalideerde waarnemingen zijn van rode eekhoorn verspreid over Etten-Leur. En dat op percelen soms nog kleiner en met minder geschikt habitat dan Hoge Neerstraat 2.

Het volledig ontbreken van deze soort in het onderzoek zorgt bij mij voor twijfels over de kwaliteit van het uitgevoerde onderzoek. En daarbij helpt het niet dat het onderzoeksbureau geen lid is van het Netwerk Groene Bureaus. De brancheorganisatie van ecologische adviesbureaus die kwalitatief hoge eisen stelt. Een dergelijke inhoudelijk tekortkoming kan nare gevolgen hebben. We kennen allemaal de voorbeelden van grote en kleine bouwprojecten die worden stilgelegd door aanwezige beschermde soorten. Beschermde soorten die veelal door onvolledig of onjuist uitgevoerd onderzoek in de planvormingsfase zijn vergeten.

Mijn advies is dan ook om opnieuw ecologisch onderzoek uit te laten uitvoeren in de volgende fase, waarbij de minimale uitkomst moet zijn dat er soortgericht onderzoek noodzakelijk is naar het voorkomen van de rode eekhoorn. Een andere openstaande actie betreft het bepalen van de stikstofuitstoot. Op basis van enkel een vermoeden, zoals in de quickscan is vermeld, mag tenslotte niet worden geconcludeerd dat er geen effecten zijn.

Als laatste punt wil ik nog even meegeven dat vele woonwijken met het oog op klimaatverandering juist snakken naar dergelijke oases. Denk aan de investeringen die in Nederland nu al worden gedaan om bijvoorbeeld hittestress tegen te gaan. Vanuit klimaatverandering zie ik de herontwikkeling van het perceel dan ook juist als stap in de verkeerde richting. De gemeente staat in de toekomst al voor een grote opgave om de leefkwaliteit van haar inwoners minimaal gelijk te houden. Waarom zou je die opgave nog groter maken? Voor de directe omwonenden is de herontwikkeling een achteruitgang van hun leefkwaliteit.